

Sygn. akt III RC 350/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 listopada 2018 roku

Sąd Rejonowy w Grudziądzu, Wydział III Rodzinny i Nieletnich w składzie następującym:

Przewodniczący **SSR. Tomasz Simiński-Stanny**

Protokolant **st. sekr. sąd. Anna Nalaskowska**

po rozpoznaniu w dniu 8 listopada 2018 roku w Grudziądzu

sprawy z powództwa **A. G.**

przeciwko **K. G.**

o ustanowienie rozdzielności majątkowej

orzekł:

1. Ustanawia rozdzielność majątkową powoda A. G. ur. (...) i pozwanej K. G. rod. Żyła ur. (...) w związku z wcześniej powstałą na skutek zawarcia związku małżeńskiego w dniu 22.10.2016 roku przed Kierownikiem USC w G., zapisanego za numerem (...) między małżonkami wspólnością ustawową – z dniem 9 lipca 2018 roku;
2. Zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 200,- zł (dwieście złotych) tytułem zwrotu poniesionej opłaty stałej oraz kwotę 720,- zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt. III RC 350/18

UZASADNIENIE

punktu 2 sentencji wyroku z dnia 8 listopada 2018 r.

Powód A. G., działający przez pełnomocnika, wystąpił w dniu 9 lipca 2018 r. (data wpływu) do Sądu Rejonowego w Grudziądzu z pozwem przeciwko żonie K. G. o ustanowienie rozdzielności majątkowej małżeńskiej z dniem wniesienia powództwa. Ponadto wniósł o zasądzenie od pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg. norm przepisanych.

Pozew swój uzasadnił twierdzeniem, że strony są w separacji faktycznej od dwóch miesięcy, mieszkają oddzielnie a ich kontakt ogranicza się jedynie do rozmów na temat małoletniego syna stron. Powód i pozwana nie są w stanie wspólnie zarządzać majątkiem powstałym podczas trwania małżeństwa. Strony nie są w stanie podejmować żadnych wspólnych decyzji ekonomicznych. Między małżonkami doszło do trwałego i zupełnego rozkładu pożycia małżeńskiego. Ustały między stronami więzi duchowe, fizyczne oraz gospodarcze. Łącząca strony wspólność majątkowa nie służy dobru powoda i dobru założonej przez strony rodziny. Zdaniem powoda zachowanie żony może doprowadzić do powstania szkód w majątku. Należy zauważyć, że pozwana nie przyczyniała się do pomnażania majątku wspólnego. Do dnia sporządzenia pozwu nie podjęła pracy i nie zamierza jej podejmować. Istnieje również, zdaniem powoda, obawa, że małżonka w akcie szału zacznie wyzbywać się składników majątku wspólnego bądź też zacznie zaciągać zobowiązania, które będzie musiał regulować powód.

Pozwana K. G. w odpowiedzi na pozew z dnia 17.09.2018 r. (data wpływu) uznała powództwo w całości. Pozwana potwierdziła, że strony żyją w rozłączeniu, a zatem istnieją podstawy do orzeczenia w ich małżeństwie rozdzielności

majątkowej. Oświadczyła ponadto, że pozostałe twierdzenia faktyczne powoda mające uzasadniać powództwo są nieprawdziwe, jednak na ich roztrząsanie będzie miejsce w sprawie rozwodowej. Pozwana wnosi o zasądzenie na jej rzecz od powoda zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych, albowiem nie dała ona żadnych podstaw do wytoczenia sprawy. Powód nigdy nie wzywał jej do stawienia się u notariusza i zawarcia umowy ustanawiającej rozdzielną majątkową. Gdyby takie żądanie ze strony powoda pojawiło się, pozwana by je spełniła. Zamiast tego powód, z niewiadomych przyczyn od razu wytoczył powództwo, przyznając w nim, że nie podejmował żadnych prób pozasądowego rozwiązania sporu. Według pozwanej strony przy okazji rozstania miały szeroki kontakt, wiele razy rozmawiały i korespondowały tekstowo oraz porozumiewały się w sprawach dziecka. Tą samą drogą można było zatem rozwiązać sprawę rozdzielną majątkową. Mając na uwadze powyższe, pozwanej należy się zwrot kosztów procesu na podstawie art. 101 k.p.c.

Wyrokiem z dnia 8 listopada 2018 r. Sąd Rejonowy w Grudziądzu ustanowił rozdzielną majątkową powoda A. G. ur. (...) i pozwanej K. G. rod. Żyła ur. (...) w związku z wcześniej powstałą na skutek zawarcia związku małżeńskiego w dniu 22.10.2016 roku przed Kierownikiem USC w G., zapisanego za numerem (...) między małżonkami wspólnością ustawową – z dniem 9 lipca 2018 roku oraz zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 200,- zł (dwieście złotych) tytułem zwrotu poniesionej opłaty stałej oraz kwotę 720,- zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

O kosztach orzeczono na mocy przepisu art. 98 § 1 i 2 k.p.c., tj. zgodnie z ogólną zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, obciążając pozwaną K. G. całością uiszczoną przez powoda opłaty stałej w kwocie 200 zł oraz poniesionymi przez powoda kosztami zastępstwa procesowego, zgodnie z przepisem § 4 pkt 7 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie w kwocie 720 zł, gdyż była stroną przegrywającą proces. W przedmiotowej sprawie Sąd nie dopatrył się przesłanek z przepisów art. 101 i 102 kpc, bowiem pierwszy z cyt. przepisów nie miał w ogóle zastosowania (samo uznanie powództwa w postępowaniu odrębnym nie ma wystarczającego znaczenia prawnego, a ewentualna umowa notarialna stron znosząca wspólność ma inny charakter (skutkuje bowiem inter partes a nie erga omnes), co do drugiego zaś oceniana sytuacja nie była szczególnie uzasadniona, a zatem wyjątkowa dla zastosowania odstępstwa od zasad ogólnych regulujących odpowiedzialność za wynik procesu.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak na wstępie.